

اتفاق

توهین یا عدم مدیریت بحران

● با فاجعه زلزله سرپل ذهاب و قصرشیرین، مردم از طرق مختلف سعی می‌کنند همدردی خود را نشان دهند. انواع شماره‌حساب‌ها برای کمک‌رسانی مطرح شده است. مراکزی غیردولتی هم به صورت خیریه و خودجوش تشکیل شده‌اند تا وسایلی نظیر آب و پتو و شیرخشک را جمع‌آوری و ارسال کنند. از سوی دیگر با اینکه مسئولان از ارسال هواپیما و وسایل موردنیاز می‌گویند، از کمبودها هم گزارش می‌شود؛ از نبود داروهای ضروری تا چادر. شهردار یکی از مناطق زلزله‌زده التماس می‌کرد که احتیاج به امدادرسانی دارند. باوجود حضور نیروهای نظامی و مسئولان که در اولین فرصت خود را به آنجا رسانده‌اند، خبر حمله راهزنان به آذوقه‌ها و وسایل، شوکه‌کننده بود. درحالی‌که تاکید شده وسایل مستعمل ارسال نشود، عکسی از آب‌معدنی‌های تاریخ‌مصرف‌گذشته احساسات را جریحه‌دار کرد. به نظر می‌رسد بیش از هر چیز، عدم مدیریت بحران به‌چشم می‌آید؛ عدم مدیریت در نحوه تقسیم وسایل بین مردم و عدم توزیع مناسب و مدیریت وسایل هرچند اندک. هرچند به‌نظر می‌رسد خود مردم زلزله‌زده در نهایت دست‌به‌کار

شده و اقدام کرده‌اند و بر اساس داشته‌هایشان روزگار خود را سپری می‌کنند. در این میان برخی عکس‌ها حکایت از غم می‌کند و برخی دیگر حکایت از کمبود، اما نحوه مدیریت نیز در برخی عکس‌ها زیر سؤال می‌رود. نمونه‌اش عکس توزیع آب‌معدنی در بین زلزله‌زدگان است. البته فقط همین مورد نیست؛ یکی دیگر از خبرنگاران حاضر با پوشش زنده از نحوه توزیع چادر و پتو گزارش می‌داد. این نحوه توزیع آن‌قدر اشکال دارد که همه بر آن آگاهی دارند. ناخودآگاه این عکس ترامپ را به یاد آورد که باعث شد بسیاری از رسانه‌ها و مردم و شهردار شهر آسیب‌دیده پورتوریکو ... و به آن اعتراض کنند. او هنگامی که به این شهر دو هفته بعد از توفان ماریا سفر کرد، با اینکه یک میلیون دلار هم کمک کرده بود، اما صحنه دردناکی را پدید آورد و رول‌های دستمال‌کاغذی را به درون جمعیت با خوشحالی و افتخار پرت کرد؛ صحنه‌ای که «توهین» شمرده شد و مدام او را یک «سوا»استفاده‌کننده» از درد مردم قلمداد کردند و برخی رفتارش در بین جمعیت را «وحشتناک و بی‌رحمانه» ارزیابی کردند.

شترت روزنامه

www.sharghdaily.ir

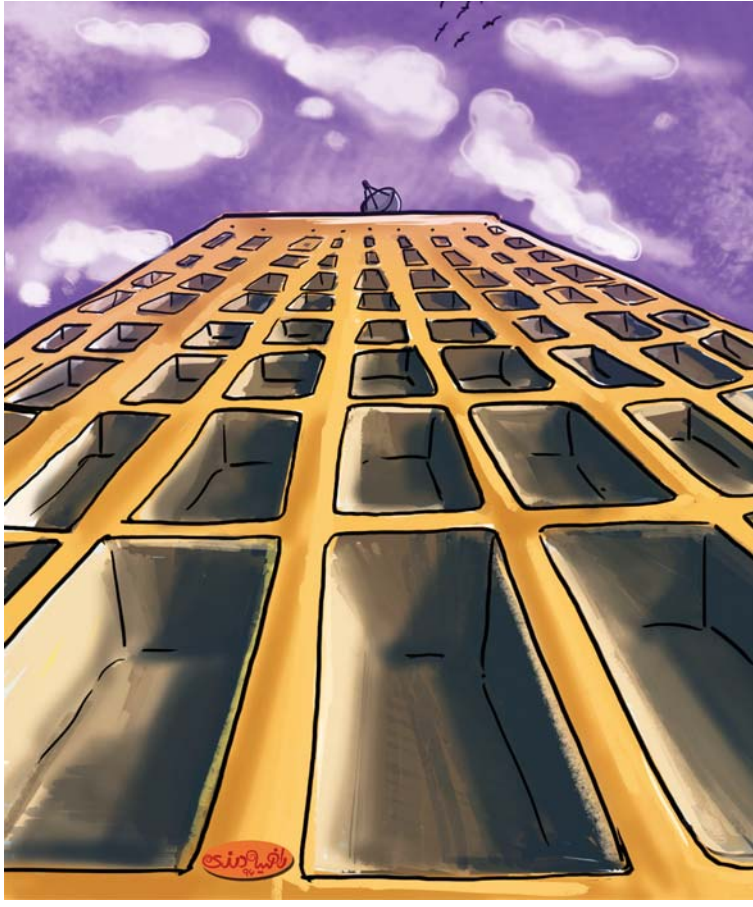
چهارشنبه ۲۴ آبان ۱۳۹۶ • ۲۶ صفر ۱۴۳۹ • ۱۵ نوامبر ۲۰۱۷ • سال یازدهم • شماره ۳۰۱۲ • ۲۰ صفحه اذان ظهر تهران ۱۱:۴۹ • اذان مغرب ۱۷:۱۷ • اذان صبح فردا ۵:۱۴ • طلوع آفتاب ۶:۴۱

روزنامه‌فرو

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

رافضیه درزی

حرف درشت

جای خالی نازنین

خشایارجان، آقای دیهیمی تسلیت‌گفتن به مردی همچون شما که در همه این سال‌ها تسلا ی دل جوان‌ترها بوده‌ای سخت است. ما بلد نیستیم وقتی گیروگرفتگی توی زندگی پیش می‌آید چطوری از کنارش رد بشویم، بلد نیستیم وقتی دستان می‌رود زیر سنگ، چطوری چهاردیواری سرد را تاب بیاوریم، بلد نیستیم یک نفری سرمشقاُ جُستن و یافتن آن همه اندیشه و خرد باشیم و نهضت ترجمه‌اش را راه بیندازیم در توالی سال‌ها. نه آقای دیهیمی، ما این‌کاره نیستیم. ما بلد نیستیم. ما اهل کار سخت نیستیم. ما کارهای ساده را هم برای خودمان سخت می‌کنیم. ما اهل دل‌دادن به دل کسی نیستیم. بلد نیستیم مثل شما سراپا گوش بشویم برای درددل‌های یک جوان از هر کجا که شد. بلد نیستیم گوش بدهیم. بلد نیستیم موقع غم و غصه همدردی کنیم با کسی، بلد نیستیم به ریش کسی نخندیم و ریشخند نزنیم؛ وقتی حس می‌کنیم کمتر از ماست و توی چاله افتاده، وقتی دارد می‌افتد توی چاه. نه خشایارجان، نه عمو خشایار، نه عمو ریش‌برفی جان روزگار ما، شما با آن ریش‌های بلند و سفید که حتی یک دانه‌اش هم در آسیاب سفید نشده است، همه اینها را بلد ی، ما نابلدیم. ما بلدیم وقتی گرفتاریم، وقتی غصه داریم، وقتی گیر کرده‌ایم، گوشی را برداریم و زنگ بزنین به شما. ما بلدیم وقتی هوای شهر پس می‌شود و سنگین، به فکر شمال بیفتیم، اما حالا بلد نیستیم چه‌کار کنیم عموجان. حالا که جگرگوشه نازنینت، آن مترجم نازنین، آن روزنامه‌نگار نازنین، بعد از آن‌همه تکاپو برای زندگی، در سربلایی شهر، در حمله آسم، بایستد و تاب نیاورد.

ما چه داریم حالا بگوییم و چه‌کار می‌توانیم بکنیم عمو خشایارجان؟ ما هم مدام ادا ی شما را درآورديم. اما حالا چه‌کار کنیم؟ حتی وقتی بلد نیستیم تسلیت بگوییم فقدان تکه زندگی‌ات را که به‌خاطرش بارها جنگیدی. ما نازنین را دوست داشتیم که دوستان بود و خواهرمان. ما شما را دوست داریم که دانا هستی و پدرمان... نه ما بلد نیستیم به شما تسلیت بگوییم که یک عمر تسلا ی ما بودی... ما حالا هم نیاز به کلمات نازنین خودت داریم که تاب بیاوریم جای خالی نازنین را.

پیشنهاد

روش مطالعه جامعه‌شناسانه فیلم‌های سینمایی

نشست سوم از مجموعه نشست‌های جامعه‌شناسی سینما چیست؟ روز دوشنبه، ۱۳ آذر با سخنرانی دکتر پرویز اجلاسی برگزار می‌شود.

عنوان این سخنرانی، روش مطالعه جامعه‌شناسانه فیلم‌های سینمایی؛ فراتر از تحلیل فرهنگی است که در ساعت سه بعدازظهر در سالن کنفرانس انجمن جامعه‌شناسی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران برگزار می‌شود.

یاد بود

درداودریغا

اگر به راه ترجمه می‌رفت (که البته رفت اما ادامه نداد و پیگیری نکرد) ما صاحب یکی از بهترین مترجمان می‌شدیم. افسوس و صد افسوس که زود از این دنیا رخت بست. به پدر و مادرش صمیمانه تسلیت می‌گویم و هیچ‌گاه نگاه معصومانه‌اش را فراموش نمی‌کنم.

رضا رضایی

دختری بسیار بااستعداد از میان ما رفت. عاشق ادبیات بود و کتاب‌خوان. در خانه پدر و مادر فرهنگ‌دوستی بزرگ شد و

آکادمی

کمک به اقتصاد کشور با پیشگیری ممکن است

به‌همین دلیل حدود ۲۵ درصد بیماران دیابتی در زمان تشخیص بیماری به یکی از عوارض دیررس دیابت مبتلا شده‌اند. علت این است که در کشور ما به مسئله پیشگیری توجه نمی‌شود. اغلب، پزشک‌های ما درمان‌کننده‌های خوبی هستند و پیشگیری نمی‌کنند و این به فرهنگ ما برمی‌گردد. فرهنگ ما این است که اگر به پزشکی مراجعه کنیم و او برایمان دارو ننویسد و نسخه ندهد، در پزشک بودن او تردید می‌کنیم. این فرهنگ باید عوض شود و ما فرهنگ پیشگیری را پیدا کنیم. قبل از اینکه فردی بیمار شود، باید به او کمک کنیم تا بیمار نشود. طبیعتاً بیمه‌ها و بیمه‌گذاران ما نیز بودجه لازم را به پیشگیری اختصاص نمی‌دهند و بیشتر برای درمان هستند؛ مثلاً بیمه‌ها هزینه‌های ۷۰ میلیون عمل جراحی بای‌پاس را می‌دهند، اما پیشگیری نمی‌کنند تا فرد دچار گرفتگی عروق نشود که بخواهد عمل جراحی انجام دهد. ما امیدواریم به روند پیشگیری بیشتر توجه شود، چون پیشگیری هم ارزان‌تر است و هم بی‌ضرر، در صورتی‌که بسیاری از داروها ممکن است در صورت استفاده برای یک جای بدن خوب باشند و برای چند جا نیز مفید نباشند. اگر به دیابت توجه نشود، طبیعتاً ممکن است عوارض مختلفی ایجاد کند، چون دیابت یک بیماری سیستمیک است و مساوی است با بیماری قلبی و عروقی. اگر به آن توجه نشود، فرد ممکن است دچار مشکلات قلبی، عروقی، سکنه‌های قلبی و مغزی، مشکلات کلیوی، چشمی یا نورباتی شود و این عوارض تا قطع عضو هم ممکن است پیش برود. به‌نابراین هرچه برای پیشگیری و کنترل دیابت هزینه کنیم، می‌توانیم از هزینه‌های بسیار در سال‌های بعد جلوگیری کنیم. متأسفانه بیش از ۱۰ درصد از بودجه ملی بهداشت کشورمان خرج دیابت می‌شود. ما با پیشگیری می‌توانیم این هزینه‌ها را کم و به اقتصاد مملکت خدمت کنیم.

دکتر اسدالله رجب رئیس انجمن دیابت ایران

روز ۲۳ آبان، برابر با ۱۴ نوامبر از طرف فدراسیون بین‌المللی دیابت و سازمان بهداشت جهانی، روز جهانی دیابت نام‌گذاری شده است. روند صعودی دیابت سبب شده است تا روزی را به دیابت اختصاص دهند. از سال ۱۹۹۱ میلادی این روز در سراسر جهان برگزار می‌شود و ما نیز از سال ۱۳۷۰ این روز را از طرف انجمن دیابت ایران با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و همچنین آموزش‌وپروورش، شهرداری و انجمن متخصصان غدد درون‌ریز برگزار می‌کنیم. متأسفانه امروزه بیش از ۴۱۸ میلیون نفر در سراسر جهان مبتلا به دیابت هستند که تا سال ۲۰۴۰ میلادی این رقم به بیش از ۶۰۰ میلیون نفر خواهد رسید. در کشور ما هم بر اساس آخرین آمارهایی که در اختیارمان است، ۱۱،۸۸ درصد جمعیت بالای ۱۸ سال ما مبتلا به دیابت هستند و این مسئله روندی صعودی دارد. دلیل عمده روند صعودی نیز تغییر در شیوه زندگی، کاهش فعالیت جسمی، تغذیه‌های نامناسب و در معرض استرس مداوم قرارگرفتن است. در کشور ما متأسفانه اکثریت قریب‌به‌اتفاق دیابتی‌ها، بیش از ۹۰درصد مبتلایان به دیابت و حتی آنان که شناخته‌شده هستند، از کنترل مطلوبی برخوردار نیستند. به این دلیل فرهنگی که در کشور ما مراجعه به پزشک در زمانی صورت می‌گیرد که شخص بیمار باشد، بیماری دیابت یک نفر دیر تشخیص داده می‌شود. شاید یک بیمار هشت سال به دیابت مبتلا بوده و در این مدت، خود خبر نداشته است و در این سال‌هایی که دیابت وجود داشته و تشخیص داده نشده، ممکن است عوارضی بر جای گذاشته باشد.

زنانی که من دیده‌ام

خانم ناخدا

را ببینم، و همان‌جا بمانی؟ «نه فقط سفر، درس را می‌خواهم بخوانم که بتوانم بیایم همین‌جا معلم شوم. گفتم عاشق معلم‌هایم بودم؟». نمی‌ترسی که سنت بگذرد و تنها بمانی؟ «جوانی به دل است باور کن! الان در محل ما دخترهای ۱۴، ۱۵ساله هستند که می‌خواهند ازدواج کنند و می‌آیند با من درددل می‌کنند. اما من نه، ۲۱ سال دارم اما از همه آنها جوان‌ترم. می‌خواهم دنیا را بگردم. فکر نکنم هیچ‌وقت پیر شوم». اگر پدرت مجبورت کند که با یکی از خواستگارها ازدواج کنی چی؟ «خدا نکند، خیلی گریه می‌کنم ولی بعید می‌دانم زورم برسد در برابرش مقاومت کنم. تا حالا که نکرده و امیدوارم هیچ‌وقت این کار را نکنم. می‌دانسی من از زورکردن متنفرم». من را می‌برد به دنیای دختران ۱۵، ۱۶ساله مدرسه‌ای در شهری که هفته پیش دیدمشان در معرفی خود از چیزهایی که دوست دارند و چیزهایی که دوست ندارند حرف می‌زدند و همگی اجبار را می‌گذاشتند جز بدها. «می‌دانید خانم از اینکه کسی مرا بدون منطق وادار به انجام کاری کند متنفرم». حالا فرسنگ‌ها این‌طرف‌تر عایشه نشسته روی تخت، دنیایی را برایم تصویر می‌کند که در آن معلمی جهانگرد خواهد شد. که از جهانش برای دختران روستا می‌گوید. مهم نیست چند سال دارد، دلش جوان است. دارد خرج تحصیلتش را جور می‌کند که گرافیک بخواند و بعد سفر را بی‌آغازد. دختران فردای این روستا چه قصه‌ها و چه داستان‌هایی از این ناخدای خانم خواهند شنید.

نکته

■ از قفسه‌های کتاب یا اثاثیه‌ای که ممکن است روی شما بیفتند، دور بمانید. ■ از پنجره‌ها دور بمانید. در یک ساختمان بلند انتظار ازکارافتادن هشداردهنده‌های آتش و آب‌فشان را در زلزله داشته باشید. ■ اگر در رختخواب هستید، همان‌جا بمانید و با بالش از سر خود محافظت کنید. ■ اگر خارج از منزل هستید، در نقطه مشخصی دور از ساختمان‌ها، درختان و خطوط برق روی زمین بخوابید. ■ اگر در ماشین هستید، سرعت را کم کنید و به سوی یک مکان باز برانید و تا زمانی که لرزه متوقف شود، در ماشین بمانید.

وقوع زلزله به آن پناه ببرید، تعیین کنید. باید نقطه‌ای باشد که احتمال سقوط هیچ‌چیز وجود نداشته باشد، مانند چارچوب در. ■ غذای کنسروی، کیت کمک‌های اولیه، سه گالن (۱۱٫۴ لیتر) آب برای هر نفر، ماسک‌های گردوغبار و عیبک، یک رادیوی باتری‌خور و چراغ‌قوه در یک محل قابل دسترس نگه دارید. ■ یاد بگیرید چگونه شیر گاز و آب قطع می‌شود. ■ اگرلرزش زمین آغازشد... ■ سر خم کنید. زیر میز پناه بگیرید و منتظر بمانید. ■ داخل بمانید تا زمانی که لرزش متوقف شود و مطمئن شوید که خروج ایمن است.

توصیه‌های ایمنی نشان‌زنوگرافیک برای زلزله زمین‌لرزه، رخدادی عادی است که روزانه هزاران بار در زیر سطح زمین اتفاق می‌افتد. البته زمین‌لرزه بزرگ کمتر رخ می‌دهد. در اینجا چند نکته را در مورد آمادگی برای زلزله بخوانید و اینکه هنگام زمین‌لرزه چه باید کرد.

نکات ایمنی

■ برنامه آمادگی زلزله داشته باشید. ■ با یک حرفه‌ای مشورت کنید تا بداندی که چگونه باید خانه را مقاوم‌تر و ایمن‌تر کرد، مانند محکم‌کردن قفسه‌های کتاب و کمد‌ها به ستون و دیوار و اتصال آبگرمکن به دیوار. ■ در هر اتاق خانه مکانی را که می‌توانید در صورت

مرکز ارتباط ملت: ۱۵۵۶ شهرستان: ۰۸۲۴۸۸-۰۲۱ پیام کوتاه: ۳۰۰۰۳۰۰ روابط عمومی

www.bankmellat.ir